

וולף, קרל (1900-1984)

(Karl Wolff). קצין בכיר בס"ס ובמשטרה הגרמנית. ו' נולד בדרמשטט למשפחת שופט מחוזי, במלחמת-העולם הראשונה היה סגן ועוטר באות צלב הברזל בדרגה גבוהה. אחרי המלחמה שירת בפרייקור של מדינת הסן (Hessen), וב-1920-1933 עבד בחברות מסחר ואחר-כך היה בעל משרד פרסום במינכן. ב-1931 הצטרף ו' למפלגה הנאצית ולס"ס, וביוני 1933 נתמנה לשלישו של הימלר. ב-1936 נבחר לרייכסטאג כנציג מהסן. ו' התקדם מהר בשורות הס"ס, בינואר 1934 הועלה לדרגת שטנדרטנפירר, במאי 1940 – לדרגת גרופנפירר בופן ס"ס, וב-1942 – לדרגת ס"ס אוברגרופנפירר ולקולונל-גנרל (גנרל של ארבעה כוכבים) בואפן ס"ס. ב-30 בינואר 1939 עוטר באות-הזהב של המפלגה הנאצית. בספטמבר 1943 מונה ו' למושלה הצבאי של צפון איטליה ולמיופה-כוח הרייך אל הממשלה הפשיסטית של בניטו מוסוליני. בפברואר 1945 התקשר ו' עם איש הביון האמריקני בציריך אלן דאלס, והביא לידי כניעת כוחות הגרמנים בצפון איטליה. אחרי המלחמה הופיע ו' במשפטי נירנברג כעד תביעה נגד פושעים נאצים. ב-1946 נשפט בבית-דין גרמני לארבע שנות אסר ועבודת פרך, אך כעבור שבוע שוחרר, והצליח מאוד בעסקיו כסוכן פרסום. בעת משפט איכמן, במאי 1961, רואיין ו' בכתב עת בגרמנית ובכך הפנה אליו את שימת-לב הציבור. בינואר 1962 נאסר, הואשם בהשתתפות ברצח יהודים ובאחריות ישירה לגירוש 300,000 יהודים למחנה ההשמדה טרבלינקה. ו' הוא שטיפל, באמצעות היינריך הימלר, בהשגת רכבות הגירוש ממינהל הרכבות הגרמני (ראה רכבת הרייך הגרמני). ב-30 בספטמבר 1964 נידון ו' ל-15 שנות מאסר ולעשר שנות שלילת זכויות האזרח, אך ב-1971 שוחרר בשל התנהגות טובה.